

DORST

Thriller in drie bedrijven

door

MARY BAKKER-SCHOON

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DORST** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARY BAKKER-SCHOON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Baron van Sims - 57 jaar

Harley - butler, 76 jaar

Margaret - huishoudster, 71 jaar

Etienne - dokter, 34 jaar

Clair Dantes - nieuwe huishoudster, 22 jaar

Natascha

Gabrielle

DECOR:

Het toneel stelt de woon/werkkamer van baron van Sims voor. Aan de linkerkant staat op het toneel een deftig, donker, liefst antiek bureau. De hele linkerzijwand is een boekenkast. Aan het einde ervan in de hoek bij de achterwand is een deur die je niet ziet omdat daar het laatste gedeelte van de boekenkast voorstaat op wieltjes. Het is dus de bedoeling dat het laatste stuk boekenkast opent als een deur. In de boekenkast staat een koperen kandelaar. Als je die draait kan je de deur zogenaamd openen. Het is de geheime in/uitgang van baron van Sims naar de catacomben onder het kasteel. In het midden staat een klein tafeltje met een schaakbord bezet met schaakstukken. Rechts is een klein zitje hoekje. In de achterwand zit aan de rechterkant de deur welke de algemene op- en afkomst is. Helemaal in de rechterachterhoek zit een ondiepe kast. In de achterwand aan de linkerkant, achter het bureau van de baron zitten twee hoge ramen waar donkere gordijnen voor hangen.

BESCHRIJVING PERSONAGES:

De baron is een lange slanke man met zwart of donkerblond achterover gekamd haar. Hij heeft zware donkere wenkbrauwen. Hij is statig en spreekt met een diep donkere stem. Hij spreekt duidelijk en nadrukkelijk. Dwingt respect af door zijn houding.

Harley is een oude maar toch wel iets geheimzinnig mannetje. Laat hem met zijn ene been iets hinken, of laat hem sloffen. Geef hem een bochel of een kromme rug of iets wat voor zijn karakter kenmerkend is.

Margaret is een lieve sloffende vrouw die wit of grijs geworden is van de zorgen in haar leven.

Clair is een jong fris meisje met een mooi figuurtje en draagt haar haren los in lange blonde of lichtblonde lokken.

Etienne is een knappe, toch nog wel jonge man, maar die door de grote verantwoording die hij draagt ernstiger en ouder kan overkomen.

Gabrielle en Natascha zijn weelderige zusters, uitgedost met veel opsmuk en overdreven in alle opzichten.

EERSTE BEDRIJF

Baron van Sims zit achter zijn bureau en schrijft. De oude butler Harley stoft de zware antieke meubelen af.

HARLEY (*praat wat lijzig*): Hoor het buiten eens tekeergaan.

BARON: Hm, hm.

HARLEY: Het stormt.

BARON: Hm, hm.

HARLEY: Het zal nog wel veel slechter worden. Als ik het zo goed bekijk zit er sneeuw in de lucht.

BARON (*kijkt op van z'n werk*): Laten we hopen dat we daarvan gespaard blijven. (*gaat verder met schrijven*)

HARLEY (*kijkt naar de baron en zucht*): Wat u zegt, laten we het hopen. (*pauze, gaat weer door met z'n werk*) Wat denkt u baron, kunnen we de nieuwe huishoudster vandaag nog verwachten of zal ze vanwege de storm niet meer komen?

BARON (*kijkt op*): Ik heb geen flauw idee mijn beste man, in haar brief schreef ze dat ze vandaag zou arriveren. Maar met dit weer... ik heb zo m'n twijfels.

HARLEY: Waarschijnlijk heeft ze oponthoud.

BARON: Waarschijnlijk wel ja.

HARLEY: Het wordt al donker buiten. Misschien kan haar chauffeur de weg hierheen niet vinden. We wonen hier tenslotte zo afgelegen...

BARON: Chauffeurs zijn niet voor een gat te vangen en hij heeft een mond bij zich... (*schrijft nu weer verder en kijkt ook niet op als Margaret binnenkomt*)

MARGARET (*op, ongerust*): Och heden, het is al donker buiten. Zal de nieuwe juffrouw nog wel komen door die storm? (*zucht*) Het zou me niets verbazen als ze nu niet meer kwam.

HARLEY: We hadden het er net over, de baron en ik.

MARGARET: Ik hoop dat het kasteel haar niet afschrikt.

Zo'n stenen bakbeest is voor zo'n jong ding niet erg aantrekkelijk. Och heden, och heden, we moeten maar extra hartelijk tegen haar zijn, zodat ze de baan wel accepteren moet. (*zucht*) Ik heb hier zo naar uitgekeken, eindelijk weer een nieuw meisje op het kasteel. (*zucht*) Als deze maar ook niet ziek wordt.

HARLEY (*knikt*): Dat zou dan jammer zijn, maar daar kunnen wij niets aan veranderen Margaret. Het is hier nu eenmaal koud en vochtig, geen ideale omstandigheden voor frêle jongedames.

MARGARET: Maar het is toch alleen in de vertrekken van de baron koud? In haar eigen kamer is het lekker warm en in de keuken ook.

Trouwens, van een beetje kou ga je niet dood.

HARLEY: De vorige ging ook niet dood van de kou maar van heimwee, dat lieve kind kwijnde gewoonweg weg.

MARGARET: Och heden ja, ik geloof ook wel dat dat de reden geweest is. Maar waarom komen ze dan hier he? Ze weten het toch? Het wordt ze direkt verteld als ze komen, eenmaal hier...

BARON (*kapt haar af en zegt met een afgemeten stem*): Je kunt gaan Margaret.

MARGARET: Zeker meneer. Ik zal de haard op haar kamer alvast aansteken en de gordijnen sluiten. En dan leg ik ook een hete kruik tussen de lakens, dat zal ze wel fijn vinden. Dat bed is in die tijd dat het onbeslapen is zo klam geworden. We zullen haar laten voelen dat ze welkom is. (*af*)

BARON (*op eigenaardige toon voor zich uit*): Méér dan dat.

HARLEY (*pleitend*): Meneer, denkt u dat dit nieuwe meisje niet wat langer kan blijven? Een paar jaartjes maar? Dat zou voor Margaret ook gezelliger zijn. Die voelt zich vaak zo eenzaam.

BARON: Zwijg.

HARLEY: Wat is nou een paar jaar meneer, dan is dit kind nòg jong...

BARON: Ik ga niet in discussie!

HARLEY: Maar...

BARON (*heft beide handen*): Al goed. Ik zal het in overweging nemen.

HARLEY (*pauze, dan hoopvol*): Misschien is ze wel foeilelijk!

BARON (*geïrriteerd*): Ik kan je niks beloven Harley.

HARLEY: Maar de dokter... kan die niks méér doen?

BARON: De dokter doet wat hij kan!

HARLEY: Toch moet er...

BARON (*kwaad*): Zwijg! Ik wil er niets meer over horen.

HARLEY: Natuurlijk meneer, neemt u me niet kwalijk, het is alleen dat ik...

BARON: Het is al goed Harley.

HARLEY (*verder met afstoffen even pauze*): Het is net wat

Margaret zei, laten we hopen dat ze de baan accepteert, ze kan wel helemaal niet zo afgelegen willen wonen.

BARON: Dan had ze niet op de advertentie gereageerd, het stond er duidelijk in: op een groot landgoed.

HARLEY: Da's waar. Dan zal ze de rust wel komen opzoeken. Misschien heeft ze een ongelukkige liefde achter de rug en keert ze de wereld voorgoed de rug toe. Dan had ze net zo goed in een klooster kunnen gaan.

BARON: Er zijn tegenwoordig meer kastelen dan kloosters.

HARLEY: Dat is ook waar (*dan zachter*) en je zit hier net zo gevangen.

MARGARET (*op*): Gaat u vanavond nog uit?

BARON: Dat moest ik maar niet doen, als het nieuwe meisje arriveert hoor ik hier te zijn, nietwaar?

HARLEY: Als ze nog komt.

MARGARET: Het stormt nu echt vreselijk! In de gangen kan je de wind om de torens horen huilen. (*tegen Harley*) De luiken van die twee grote ramen in de zuidelijke vleugel die klapperen bijna stuk. Als de storm geluwd is moet je er echt even naar kijken hoor.

HARLEY: Als ze inmiddels niet stuk gewaaid zijn.

BARON: Dat is dan slordig van je Harley. Daar had je al veel eerder iets aan moeten doen.

HARLEY: Ik ben ook niet een van de jongste meer, meneer.

Het is een hele klim om van buitenaf bij die ramen te komen. De houten ladder heeft ook zijn beste tijd gehad. Om de drie treden ontbreekt er een. Laatst nog, schoot ik er met mijn linkerbeen door, bleef ik halverwege hangen, met mijn hoofd in de klimop die ik net wilde snoeien...

BARON: Ik zeg je ook niet dat je zelf het dak op moet! Ik zeg alleen dat je er zorg voor moet dragen dat er naar die luiken gekeken wordt. Haal er gerust vaklui bij, maar zoals Margaret zei, doe er iets aan!

HARLEY: Jawel meneer, morgenvroeg zal ik het gelijk regelen.
(*even verderop klinkt een zware bel*)

MARGARET: Och heden de bel! Dat zal ze zijn. (*af*)

HARLEY: Ik ben benieuwd. (*wil samen met Margaret af*)

BARON: Breng haar straks bij me. Ik wil vanavond nog met haar kennismaken.

HARLEY: Dus u meende het? U gaat vanavond niet uit? Dan zullen ze u wel missen op de club.

BARON: Dat spijt me dan voor ze. Maar er zit sneeuw in de lucht, als het tegenzit worden de wegen onbegaanbaar.

HARLEY: U heeft volkomen gelijk. (*stijf buiginkje en dan af*)

De baron gaat voor het raam staan met zijn rug naar de zaal toe. Na enkele ogenblikken wordt er op de deur geklopt. De baron geeft geen antwoord. Dan gaat de deur voorzichtig open. Margaret voorop, dan Clair en als laatste Harley, die een grote koffer draagt. Als ze met z'n drieën wachten en de baron zich nog niet omdraait kucht Margaret. Langzaam met zijn handen op zijn rug gevouwen draait de baron zich om. Harley duwt Clair een stukje naar voren.

HARLEY: Dit is 'r, meneer. (*Clair valt van de schrik haast voorover, herstelt zich en maakt een klein kniebuiginkje. Baron knikt terug, kijkt*

haar doordringend aan maar zegt niets. Clair wordt zichtbaar nerveus van dit zwijgen)

CLAIR: Goedenavond meneer. Ik ben Clair Dantes. *(pauze)* Neemt u mij het alstublieft niet kwalijk dat ik zo laat ben, maar de chauffeur was een verkeerde weg ingeslagen. En toen reden we ineens over een heel stel smalle wegen zonder verlichting en daar lag ergens een boom over de weg. Zodoende moesten we keren en weer een heel stuk omrijden.

BARON: Harley zal u naar uw kamer brengen.

CLAIR *(paar seconden stilte)*: Is dit alles? *(baron zegt niets en kijkt haar strak aan)* U wilt niet meer weten? Dank u wel. *(knikje. Margaret met Clair af)*

HARLEY: Wilt u nu niets meer van haar weten meneer?

BARON: Neen.

HARLEY: En? Hoe vindt u haar?

BARON: Jij kunt ook gaan Harley!

HARLEY: Wat is ze lelijk he?

BARON: Ze is beeldschoon.

HARLEY: Natuurlijk meneer. *(als hij bijna af is)*

BARON: Harley?

HARLEY: Meneer?

BARON: Als Margaret het nieuwe meisje haar kamer heeft laten zien en zij zich opgefrist heeft, dan kunnen jullie hier een glas wijn komen drinken. Breng glazen mee en haal een Château uit de kelder. We zullen drinken op de goede aankomst.

HARLEY *(verrast)*: Een Château meneer?

BARON *(geamuseerd)*: Châteauneuf du Pape. 1952. Je ogen mogen dan hard achteruit gaan, aan je gehoor mankeert nog niets. *(Harley maakt een klein vreugde sprongetje en gaat af. De baron gaat weer achter zijn bureau zitten en schrijft. In de verte klinkt de deurbel. Verrast kijkt hij op en luistert)*

HARLEY *(geroezemoes, dan op)*: Er zijn twee dames voor u. Zij zijn op weg naar de societyclub. Zal ik ze binnenlaten?

BARON *(vreemd opkijken)*: Laat ze in de hal wachten, ik kom er zo aan. *(als Harley bijna weer bij de deur is)* Ach nee, laat ook maar, breng ze binnen. *(enkele ogenblikken later laat Harley juffrouw Gabriëlle en juffrouw Natascha binnen. Gaat zelf weer af)*

GABRIELLE: Aha baron! Neemt u ons dit stoutmoedige bezoekje niet kwalijk, maar wij waren onderweg naar de societyclub en toen bedachten wij dat u misschien wel met ons mee zou willen rijden.

NATASCHA: Dan hoeft u uw chauffeur niet te laten opdraven. Het is zulk slecht weer.

GABRIELLE: Het sneeuwt!

NATASCHA: Inderdaad.

GABRIELLE: Van die romantische dikke witte vlokken!

NATASCHA: Dus wij dachten: Kom we halen de baron even op. Een man in de sedan geeft meer veiligheid. Voor als we perhaps vast komen te zitten ziet u...

GABRIELLE: Maar haast u, de chauffeur wacht.

BARON: Heel attent van u dames, dat u zo aan mij gedacht heeft maar deze keer zult u zich moeten onthouden van mijn gezelschap. Ik blijf vanavond op het kasteel.

NATASCHA (*verontwaardigd*): U gaat niet mee?

GABRIELLE: O, dat spijt ons heel erg.

NATASCHA: Wij zien u al zo weinig op de club. En juist u bent zo charmant gezelschap. Baron, u verwaarloost ons schandelijk!

BARON: Dan spijt me dan werkelijk dames. Maar ik weet zeker dat er heren te over zijn die van uw charmes willen genieten De graaf van Steins bijvoorbeeld of jonkheer Gravendaal?

Ze zullen u vast en zeker gezelschap willen houden.

NATASCHA (*uitdagend*): Ach baron, zij zijn al zo oud!

BARON: Oud? Wat is oud? Kom dames deze mensen zijn wijs en zeer amusant. Ze weten de mooiste verhalen te vertellen. Vooral de jonkheer overtreft zichzelf steeds weer. (*gaat staan en knikt hoffelijk*) Nog een prettige avond dames. (*trekt aan het bellenkoord*)

GABRIELLE: Maar baron kunt u zich echt niet losrukken van uw werk? Wij stellen het bijzonder

BARON (*onderbreekt*): Helaas. Ik heb nog ontzettend veel schrijfwerk. U zult het echt zonder mij moeten doen vanavond! (*Harley op*) Harley laat de dames even uit wil je?

GABRIELLE (*kleintjes*): Een andere keer misschien?

BARON: Misschien. (*gaat verder met schrijven*)

NATASCHA (*voorzichtig opperend*): Misschien... kunnen we hier blijven en u gezelschap houden?

GABRIELLE: Ja! We zullen heel stil zijn en...

BARON: Goedenavond!!! (*dames druipen af. Harley laat ze uit. De baron zit weer te schrijven*)

HARLEY (*op, grinnikend*): Volgens mij hebben die twee een oogje op u meneer.

BARON: Zou je denken Harley?

HARLEY: Dat lijkt mij zo klaar als een klontje. Overigens leuke dames.

BARON: Pardon?

HARLEY: Vindt u niet?

BARON: Wat bazel je nou man? Waar heb je het in hemelsnaam over!

HARLEY: Over die dames van daarnet. Zijn ze nog ongetrouwd?

BARON: Dat geloof ik wel ja.

HARLEY: Mooie vrouwen, dat mag gezegd. Goed gekapt, keurig gekleed en best nog wel jong denk ik.

BARON: Harley, op jouw leeftijd!

HARLEY: O, maar ik bedoel het niet voor mezelf hoor. Alstublieft zeg, op mijn leeftijd! Ik zou niet meer kunnen.

Mijn conditie is...

BARON: Bespaar me de details.

HARLEY (*weer zeer correct*): Natuurlijk meneer.

MARGARET (*en Clair weer op*): Zo hier zijn we dan weer. U wilde wat met ons drinken vertelde Harley?

HARLEY: Dat is waar ook! Ik was op weg naar de kelder. Ik mocht een fles wijn halen. Een châteauneuf du Pape 1952!

MARGARET: Toe maar. Een château nog wel. (*zachtjes tot Clair*) Je valt zeker in de smaak.

BARON (*loopt op de dames toe*): Nemen jullie plaats. (*ze gaan zitten*)

CLAIR (*ziet ineens de rijk gevulde boekenkast, ze springt weer op van de stoel en loopt er heen*): O wat een prachtige boeken. En wat veel!

BARON: U houdt van lezen?

CLAIR : O ja, ik ben er dol op.

BARON: Schroomt u dan niet om eens een boek te leen te vragen.

CLAIR: Meent u dat werkelijk? (*baron knikt*) O wat fijn, dat zal ik zeker doen, dank u. (*gaat weer zitten, paar seconden stilte. Huivert*) Doet de kachel het niet? Wat is het hier koud zeg!

MARGARET: Het is hier overal koud. Op de eerste plaats kunnen we in de winter onmogelijk het hele kasteel warm stoken en op de tweede plaats kan de baron er niet tegen.

CLAIR: Er niet tegen? Niet tegen een warme kamer?

BARON: Nee.

CLAIR: Wat vervelend voor u.

BARON: Geenszins.

MARGARET: Dus als je de kamer van de baron moet stoffen en lappen kan je beter iets extra's aantrekken. Een dik vest of een wollen trui met een flinke kol eraan.

BARON: Genoeg Margaret!

HARLEY (*op met een dienblad wijn en drie glazen*): Een fles wijn. Jammer dat hij niet langer kan chambreren. Maar wat zal hij lekker smaken.

CLAIR: Chambreren?

BARON: Op temperatuur komen.

MARGARET (*tegen Clair*): Dit gebeurt ons ook niet elke dag hoor! Och

heden nee, normaal brengen Harley en ik de avonden altijd met z'n tweeën in de keuken door. Meestal kaarten we. Maar om negen uur kan de beste man zijn ogen niet meer openhouden en valt ie langzaam in slaap. Na een kwartiertje schud ik hem dan wakker en dan gaat ie naar bed. Ik ga dan nog wat zitten breien aan een trui of stop een paar sokken van Harley. Niet dat hier veel te stoppen valt, maar...

BARON: Vertel je verhaal morgen in de keuken maar verder Margaret. Laat Clair nu eerst iets over zichzelf vertellen.

HARLEY: Ja, vertel meisje, we zijn erg benieuwd. Wat brengt jou hier? *(kijken haar allemaal aan)*

CLAIR *(lacht)*: O, als jullie me allemaal zo aankijken word ik verlegen! Tja, waar zal ik beginnen. Bij het begin dan maar. Ik ben geboren in een klein dorpje vlak bij de zee. Mijn vader was schipper op een garnalenkotter en mijn moeder een hardwerkende huisvrouw en garnalenpelster. Ik heb nog een zusje. Zij heet Viola en is drie jaar jonger dan ik. Ik ben nu tweentwintig.

HARLEY *(schrikt)*: Tweëntwintig? Dat is veel te jong!

CLAIR: Was er een leeftijd gebonden aan deze betrekking?

BARON: Geenszins.

CLAIR: Ik heb hele goede referenties.

BARON: Daar twifelen we niet aan.

Harley heeft de wijn in de glazen geschonken en loopt met het dienblad naar de baron. Deze neemt er een glas vanaf, houdt het hoog en bekijkt de wijn. Laat de wijn langzaam in het glas rondgaan en ruikt er dan aan.

BARON: In orde Harley. *(nu deelt Harley rond. De baron geeft hij niets)*

CLAIR: Drinkt u niet mee?

BARON: Neen.

MARGARET: De baron drinkt zelden en dan nog enkel zijn eigen merk.

CLAIR *(neemt een slok)*: Beter nog dan deze? Dat kan haast niet. Dit is heerlijk!

BARON: Het doet mij vreugde dat u zo enthousiast over mijn wijn bent. Maar vertelt u verder.

CLAIR: Na de middelbare school ben ik op het kantoor van de rederij, waarvoor mijn vader vaart, gaan werken. Maar hoe ik het ook probeerde ik kon het niet aan. Het werd mij daar allemaal teveel.

MARGARET: Teveel?

CLAIR: Ja. Het is zo'n andere wereld tussen al die ruige mannen. De opmerkingen die ze maken, de taal die ze bezigen. En dan altijd die vislucht, ook thuis.

MARGARET: Door dat garnalen pellen?

CLAIR: Ja. Ik wilde een tijdje van huis, ik wilde een baan die me rust zou geven.

BARON: En die heeft u nu gevonden. De omgeving is hier prachtig en het is hier rustig. Ik denk dat u wel van bloemen houdt? (*Clair knikt*)

Dan treft u het, we hebben een grote tuin.

MARGARET (*nadrukkelijk*): Het is hier wel heel rustig.

CLAIR: Is het dorp hier ver vandaan?

BARON: Te ver.

MARGARET: Binnendoor maar twee kilometer.

CLAIR: Is het een leuk dorp?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto